

Tea Stilton

AL REGNE DE
L'ATLÀNTIDA

DESTINO

Tea Stilton

AL REGNE DE L'ATLÀNTIDA

DESTINO

Els noms de Geronimo i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos d'Alessandra Berello i Daniela Finistauri

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Editing de Maria Ballardotti

Disseny gràfic de Yuko Egusa i Marta Lorini

Assistència artística de Tommaso Valsecchi

*Il·lustracions interiors de Barbara Pellizzari i Chiara Balleello (Il·lapis i clean-up)
i Alessandro Muscillo (color)*

Il·lustracions del «Diari Secret de l'Atlàntida» de Danilo Barozzi

Direcció artística de Flavio Ferron

Coberta de Danilo Barozzi

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il principe di Atlantide*

Traducció de Maria Dolors Ventós

© 2010, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia
www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2015, Editorial Planeta S. A.

© 2015, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2015

ISBN: 978-84-9057-890-2

Dipòsit legal: B. 11.528-2015

Impressió: Egedsa

Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

TEMPS DE VACANCES

A la Universitat de Ratford s'havien acabat els exàmens semestrals i els estudiants aprofitaven la pausa de les classes per anar-se'n de **Vacances**.

Les Tea Sisters també es delien per fer un descans. El primer semestre havia estat d'allò més **esgotador** i les cinc amigues es morien de ganes de concedir-se un **repòs** ben merescut.

Les noies feien els últims preparatius per a la marxa i estaven ocupades omplint motxilles i maletes. Totes menys Paulina, que estava *tranquil·lament* asseguda i contemplava com les altres s'escarrassaven amb l'equipatge.

—No us preocupeu per mi, noies, que me'n sortiré la mar de bé! —va exclamar, molt **alegre** i **DECIDIDA**.

Nicky va negar amb el cap.

—De debò que no entenc que t'estimis més quedar-te tancada entre les parets de Ratford que anar de vacances a l'aire lliure!

Ella no hi hauria renunciat per res del món i ja assaboria anticipadament els panorames salvatges de la seva estimada **Austràlia**. Violet també hi va dir la seva:

—Jo t'invitaria al meu curs de **composició musical**... però em fa l'efecte que no t'interessa gaire, oi?

Paulina va respondre amb un gran somriure:

—Però si ja em va bé! Necessito descansar... A més, el professor **Esputna** m'ha demanat que comprovi les dades de la seva recerca sobre civilitzacions antigues!

—Sembla un treball llarg... **UF**... —va esbufegar Colette, que s'esforçava per tancar la seva maleta rosa, plena de vestits—. Però tu, Pilla,

coneixes més bé que ningú... **ARF**... els arxius informàtics de la universitat! Jo no sabia per on començar!

Paulina va observar la seva amiga, divertida, i no va poder evitar comentar:

—No podries renunciar a un parell de vestits de gala, Colette? A les platges del **Carib** no et serviran de gran cosa!

—No facis broma! —li va respondre, molt seriosa—. Ja ha estat prou dur haver de renunciar a la meva col·lecció de bàlsams... Si no puc tenir els cabells en condicions, almenys vull anar elegant!

PISTAAAAAA!

Pam va irrompre a l'habitació com un **TORNADO**, ensopegant amb les bosses i les maletes de les seves amigues, que estaven apilades davant de la porta.

—Pam! Estàs bé? —li va preguntar Paulina, mentre l'ajudava a aixecar-se d'entremig de l'escampall d'equipatges.

—Com una rosa! Però és **TARDÍSSIM!** Si no ens afanyem, el ferri salparà sense nosaltres!

—És que no puc tancar la maleta! —va exclamar Colette, **irritada**.

—No et preocupis, Cocó, que ja me n'encarrego jo! —va exclamar Pamela, tota decidida. I, sense afegir res més, va agafar embranzida i va saltar damunt de la maleta de Colette... que finalment es va tancar!

CLAC!

—Vinga, nenes! Totes cap al meu tot terreny! —va exclamar Pam—.

Ens esperen les vacances!

Pistaaaaa!

UN MISTERI A LA PLATJA

Un instant abans que el tot terreny de Pam desaparegués a l'horitzó, Paulina es va apartar de la finestra i va exclamar:

—Anem per feina! M'espera la **REGERCA!**

Les Tea Sisters havien estat les últimes de marxar de Ratford. Els altres estudiants i els professors ja eren al port, esperant el ferri, o ja se n'havien anat. Fins i tot el rector, **Enciclopèdic de Ratis**, havia abandonat el seu despatx per anar a impartir un seminari a l'altre costat de l'illa.

Paulina va travessar els passadissos deserts de la universitat en direcció a la **b i b l i o t e c a**. Pels grans finestrals, hi entrava la llum del sol i una pau silenciosa embolcallava llibres i ordinadors. La noia es va asseure davant d'una pantalla i es va

concentrar en la **FEINA**. Estava tan absorta que no va parar fins que ja era de nit.

—El que em convé ara és un *sopar lleuger* i una **bona dormida!** —va exclamar, satisfeta, assaborint el plaer d'una nit de repòs saludable. Quan se n'anava a dormir, va posar el despertador una mica més d'hora que de costum. L'endemà al matí volia córrer per la platja, abans de posar-se a treballar amb l'ordinador.

Durant la nit, un soroll sobtat la va despertar d'un sobresalt. Una **PLUJA** insistent picava els vidres de les finestres, i la **RESPLENDOR** dels llamps il·luminava la foscor de l'habitació. L'**ESTRÈPIT** dels trons feia tremolar tota la universitat.

—Déu n'hi do, quin temporal! —va murmurar Paulina—. Feia temps que no plovia així...

Es va tapar bé amb els llençols, provant de mantenir la calma. No li feia **POR** el xàfec, però estava sola a l'habitació...

Si s'ha de jutjar per la pluja incessant i els trons que retronyen sense parar, allò era una tempesta amb tots els ets i uts!

Quan per fi es va poder adormir, va caure en un son *lleuger* i **NEGUITÓS**.

L'endemà va obrir els ulls en sentir el despertador. Estava cansadíssima. Així que va obrir la finestra, la va embolcallar l'**aire fresc** i perfumat de salabror, i li va fer venir ganes d'anar a la **PLATJA**. Es va posar el xandall i les vam-

bes, i va baixar ràpidament a la cuina per preparar-se un **ESMORZAR** lleuger.

—Has sentit el temporal d'aquesta nit? —li va preguntar Botirona, la cuinera de la universitat, mentre li oferia un suc de taronja—. Feia molts anys que no se'n veia cap de semblant! És molt **estrany!**

Havent esmorzat, Paulina va anar cap a la platja. L'**espectacle** que l'esperava la va deixar sense alè!

El mar no tenia l'habitual color clar: era d'un to **BLAU FOSC** intens, amb reflexos verds. Per damunt de la superfície de l'aigua, el cel es perdia en un dens matís grisós, i la **SORRA**, encara humida per la pluja nocturna, era de color marró fosc i estava sembrada de branques i algues.

Paulina es va posar a córrer. Els seus peus s'enfonsaven en la sorra molla, mentre els rajos de sol feien brillar la superfície del mar. En l'aire **transparent**, hi voleiaven les gavines.

La noia va afliurar el pas per gaudir de l'espectacle, abastant tota la platja amb la mirada. Llavors va **VEURE** una cosa en la sorra fosca. Semblava un tronc d'arbre que les ones havien arrossegat, però era d'un color **BLAVÓS** força estrany...

—I si és un animal? —es va preguntar Paulina. Però quin animal podia haver embarrancat a la platja? **Potser un peix molt gros?**

Paulina va arrencar a córrer, empesa per la curiositat. Com més s'hi acostava, menys li semblava que aquella silueta fos un **TRONC**.

Quan va ser prou a la vora per distingir la silueta, el **COR** li va bategar amb força. Va accelerar el pas perquè sentia una **ANSIETAT ESTRANYA**. S'havia adonat que allò que jeia a la platja no era un tronc, ni tampoc un peix...

